

R. STIPKOVIĆ, Dražen Petrović

izlagao u Zagrebu (1965, 1976, 1978, 1984, 1987), Svetom Križu Začretju (1974, 1975, 1987), Čakovcu (1980), Bremenu (1987) i Novome Vinodolskom (1993).

LIT.: F. Hadžić, Rudi Stipković — Majstor portret-karikature, Zagreb 1991.

K. Ma.

STJEPAN, zlatar (prva pol. XV. st.). Imao je svoju radionicu u Zadru gdje je skovao gotički srebrni križ za župnu crkvu u Ninu (na kojemu se i potpisao) te križ za župnu crkvu u Božavi, dok je križ iz crkve negdašnjega franjevačkog samostana u Ugljanu rad njegove radionice.

LIT.: I. Petricoli, Prilog izučavanju srednjovjekovnog zlatarstva u Zadru, Radovi. Filozofski fakultet — Zadar, 1963, 2.

STJEPAN MARTINOV LAZANJA, slikar, spominje se 1385—87. u Zadru. God. 1385. sklopio je ugovor o zajedničkom radu sa slikarom B. Banićem, a 1386. slika za zadarskoga građanina Butka Budačića poliptih po uzoru na onaj koji je slikar Ivan Tomasino iz Padove bio naslikao za crkvu Sv. Mihovila u Tmavi.

LIT.: K. Prijatelj, Novi podaci o zadarskim slikarima XIV—XV. stoljeća, Prilozi—Dalmacija, 1961, str. 101. — Isti, Bibliografski i biografski podaci o majstorima dalmatinske slikarske škole, ibid., 1968, str. 341—342.

R.

SLAVKO STOLNIK, Mužikaši

STJEPKOVIĆ, Radovan, klesar (XV. st.). God. 1439. izradio u Dubrovniku 32 gotička luka na velikoj Onofrijevoj česmi (poslije uklo-njeni), poput onih na Orlandovu stupu pred crkvom Sv. Vlaha.

LIT.: H. Folnesics, Studien zur Entwicklungsgeschichte der Architektur und Plastik des XV. Jahrh. in Dalmatien, Jahrbuch CC, 1914, 19. — C. Fisković, Naši graditelji i kipari XV. i XVI. stoljeća u Dubrovniku, Zagreb 1947, str. 25.

STOBREČ, naselje na poluotoku I od Splita. U ← III. st. naseobina isej-skih Grka (*Epetion*); ostaci gradskih zidina pronađeni na S poluotoka. Za Rimljana je u sklopu salonitanskog agera (*Epetium*). Nalazi iz toga raz-doblja (nadgrobne stele, tragovi zidova i mozaika) koncentrirani su uz današnju župnu crkvu i groblje. Na ostacima starokršć. bazilike adaptirane su samostanske zgrade a u njezinoj je apsidi podignuta ranosrednjovj. crkva Sv. Lovre (poslije *Gospa od Karmela*).

LIT.: M. Suić, Pravni položaj grčkih gradova u Manijskom zalivu od rimske vladavine, Diadora, 1959, 1. — B. Gabričević, Pristupna razmatranja o urbanizmu grčkih naseobina na istočnoj obali Jadrana, VjAHD, 1966, 68, str. 155—156. — N. Cambi, Starokršćanska bazi-lika i benediktinski kompleks u Stobreču, Split 1974. — A. Faber, Bedemi Epetiona — Stobreč kod Splita, Prinosi Odjela za arheologiju, Zagreb 1983.

V. K.

STOJČIĆ (Stojčinović), Pavao, zlatar, spominje se u prvoj pol. XV. st. u Kotoru. God. 1445. radi s Cvjetkom Grlevićem u Dubrovniku. Vojvodi Stjepanu Vukčiću prodao je 1447. srebrne svijećnjake ukrašene gorskim kristalom, buzdovane, palice i žlice.

LIT.: C. Fisković, Dubrovački zlatari od XIII. do XVII. stoljeća, SHP, 1949, 1.

STOJČIĆ, Benko → STAY, BENKO

STOLL, Wolfgang Jakob, vezilac (Ingolstadt ili okolica, poč. XVII. st. — Graz, 14. X. 1672). Stalno mjesto boravka bilo mu je u Grazu. Od sred. XVII. st. (zasigurno od 1658) više godina opetovano boravio u Zagrebu, gdje je radio za biskupa Petra Petretića. Radionica mu je vjerojatno bila u biskupskoj palači, a imao je i pomoćnike od kojih se spominje Andreas Berger. Od njegovih su djela očuvani u Zagrebu (riznica katedrale) Božji grob i više primjeraka misnoga ruha: tri pluvijala s monogramom biskupa Petretića i god. 1659, tri pluvijala iz 1663, od kojih je na jednome majst-
torov potpis, veliki bijeli antependij s pripadajućim pluvijalom, tzv. biser-na kazula, tri medaljona s nekog pluvijala, dvije mitre s parom rukavica. — Najvažnije Stollovo djelo, *Božji grob*, završen 1659, ostvarenje je bez presedana u eur. razmjerima. Na bijeloj i crvenoj svilenoj pozadini izrađen je ured u višebojnu svilenom vezivu i reljefnom zlatovezu. U ovalnim kartušama nalazi se šesnaest prizora iz Staroga i Novoga zavjeta; površine oko pojedinih prizora urešene su cvjetnim motivima, festonima, genijima i košaricama s plodovima. Vezeni biblijski prizori rađeni su prema bakroreznim predlošcima (bakrorezi Jana i Egidiusa Sadlera koji reproduciraju slike Martena de Vosa, Theodora Borendsa i Jacopa Tintoretta).

LIT.: A. Horvat, O vezenom ciklusu »Božjeg groba« zagrebačke katedrale iz godine 1659, Peristil, 1967—68, 10—11. — V. Pavelić-Weinert, Vezilačka radionica 17. stoljeća u Zagrebu, Zagreb 1988.

R.

STOLNIK, Slavko, naivni slikar i kipar (Voća Donja kraj Varaždina, 11. VI. 1929 — 17. V. 1991). Poslije osnovnoga školovanja bavio se ratarstvom i stočarstvom. Radio u rudniku Ladanje Donje, 1952—59. bio je policajac u Zagrebu. Boravio u Parizu 1959—63. Vraća se u domovinu gdje se bavi zemljoradnjom i pučkom medicinom u svojem rodnom mjes-tu. Po uputama K. Hegedušića odustaje od klasičnoga pristupa crtežu i naglašava koloristički odnos prema motivu. Specifičnim potezima kista nanosi na površinu slobodne mrlje boje, kojima rastvara prostor i gradi nestvarnu perspektivu (*V hiži*, 1955; *Pučka zabava*, 1957; *Crkva*, 1970; *Pariz*, 1971). Karakteristični su njegovi masovni prizori u krajoliku (*Seljačka buna*, 1970). God. 1966. radi ciklus skulptura u sušenoj glini, uznemirenih oblika i naglašena pokreta (*Raj zemaljski*, *Žena plijevi mrkvu*). Prvi je naivni kipar zagorskoga kruga, osobito značajan kao ani-malist (*Konjanik*, *Kobila na paši*, *Kolinje*). Samostalno izlagao u Zagrebu (1955, 1971 — s bratom Stjepanom), Rijeci (1957), Dubrovniku (1957) i Parizu (1960, 1961).

BIBL.: *Vračam život otpisanima*, Ivanec 1990.

LIT.: J. Depolo, Slavko Stolnik (katalog), Zagreb 1955. — K. Hegedušić, Slavko Stolnik, milicionar slikar, Bulletin JAZU, 1956, 9—10. — A. Jakovsky, Slavko Stolnik (katalog), Paris 1961. — O. Bihalji Merin, Umetnost naivnih u Jugoslaviji, Beograd 1963. — G. Gamulin, Slavko + Stjepan Stolnik (katalog), Zagreb 1971. — V. Maleković, Izvorna umjet-nost zagorskoga kruga (katalog), Zlatar 1971. — Isti, Koloristička imaginacija Slavka Stolnika, u knjizi: Hrvatska izvorna umjetnost, Zagreb 1973. — E. Fišer i M. Pavković, Stolnik, Varaždin 1985.

R.